

అయినసంబంధాలు

[కథానిక]

శ్రీ రా. సి. అంజనేయశాస్త్రి

“అద్దిగదీ! ఆ మాటాటేనే అరికాలిమంట నెత్తి కక్కొస్తుంది” అనే గర్జనవల్ల నుంచునే కునికిపాట్లు పడుతున్న నేను ఉలిక్కిపడి కళ్లు తెరిచాను. గూడూరు దాటిందల్లే వుంది వెయ్యిలు. చీకట్లను కావించుకొస్తున్న చలిగాలి రైలుపెట్టెకిటికి దగ్గరే నాచూపుల్ని అరికట్టింది. దానికి తల ఒగ్గి రెప్ప వాల్చి, ఒకక్షణం ఆగి మళ్ళీ చూసేసరికి, దూరాన గుట్టల మీద తమస్సుని తలపాగాచుట్టుకు కూర్చున్న అడవి చెట్లతో సరసాలాడుతున్న విణుగురులూ, “మేమూ నాటితోబాటు సరసాలాడుతాం” అంటూ తగుదుమమ్మా అని యింజనుగొట్టంలోంచి బయలుదేరి దారిలోనే ఆరిపోతున్న రవ్వలూ కనిపించాయి. ఒంటికాలిమీద నుంచుని తపస్సుచేసే యోగిలాగా యిందాకటినుంచీ కుడికాలుమాత్రమే కింద ఆన్చగలిగా. పక్కవాళ్లని బతిమాలి కాలు మార్చుకుని, గాలి చెవుల్లోకి పోకుండా ఉత్తరీయం చెవులమీది కొచ్చేట్లు చుట్టకుంటుంటే, కొంచెం మోటగానే, నా ఎడంచెయ్యి పట్టుకుని లాగుతూ “మీరు చెప్పండి స్వామీ, పెద్దమనుష్యులు... నే నియ్యనంటే పిల్లని, చెప్పతీసుకు కొట్టండి. ఒప్పుకుంటా...” అన్నా డా మీసాల ఆసామి. యాభై కుయిదు ఏళ్లున్నా మాంచి బలంగా కనిపిస్తున్నాడు. కొంచెంబొద్దు. గుబురుమీసంలో వెండితీగల్లాంటి తెల్లవెంట్రుకలు వింత సోయగాన్ని చేకూరుస్తున్నాయి. అవతలాయన వయస్సు కొంచెం తరుగే కాని, మనిషి పీలగా వుండటంచేత, నుదురు ముతలు పడటంచేత ముదురుగానే కనిపిస్తాడు.

“కట్టె విరిచినట్లు చెప్పాలా ఏమిటి నా పిల్ల నియ్యననీ? ...క్రియ కాస్తా చేసి గవచివ గా కూర్చు

న్నావు... ఏమంటారు బాబూ?... అప్పు వెనిమిటిగదా ఒచ్చింది... అదేనా ఆయనకి చెప్పాల్సినమాట?...” అంటూ ఆ పీలమనిషి కూడా నాతీర్పును కోరుతూ, నామొహంలోకి చూశాడు. అసలు వాళ్ల తగాదాలూ, జరిగిన మాటామంతీ సమస్తమూ నాకు తెలుసుననే ధోరణిలో వాళ్లు మాట్లాడుతుంటే, నేను కాస్త ఉక్కిరిబిక్కిరై “మాది యీవేపు కాదు. ఉత్తరాది. మీ రెవరో తెలీదే నాకు! అసలు సంగ తేమిటి?” అన్నా, కునికిపాట్లకిక అవకాశం ఉండదని గ్రహించి.

“ఉత్తరా దయితేనేం? దక్షిణాదయితే నేమంది? ...నూటి గా పోయి, నూటి గా ఒచ్చేవాడికి ఎక్కడైనా, రెండూ రెండూ నాలుగే!...” అన్నాడు మీసాలాసామీ... నేనునూటి గా పోయి నూటి గారానివాడిననా ఆయనఉద్దేశం? వెదిమె కదపబోయేసరికి మళ్లా పీలమనిషి అందుకున్నాడు- “మాకుమటుకు మీ రెవరో తెలుసా ఏమిటి?... మీరు పెద్దమనుష్యులకదా అని చెబుకున్నా...” నంటూ. అవును. దాంట్లో సందేహమేమంది? హైస్కూలు టీచరునేగా నేను?... పీలమనిషి యింకా సాగిస్తున్నాడు: “మా పెద్దన్నయ్య తేడుటండీ!... అదేలే!... సవతితల్లివిడ్డన్న మాట!... మానాన్న రెండోపెళ్లి చేసుకున్నాడుగదూ మరి? అదీ తెక్క... ఆ అన్నయ్యకి ఇదిగో యాయనగారి అప్పనిచ్చారు” అంటూ “ఈపాటిసంగతికూడా మీకు తెలీదూ?” అనే అర్థం ఒచ్చేట్లు నాకేసి చూశాడు.

“కాదన్నానా నేనుమటుకు?” అన్నాడు బిగ్గరగా మీసాలాసామీ చుట్ట ముట్టిస్తూ. వినక తప్పేట్లు కనిపించలేదు నాకు. మళ్ళీ కాలు మార్చుకుందామని ప్రయత్నిస్తుంటే పీలమనిషి మరికాస్త

ఒత్తిలి నా రెండుకాళ్లు కింద ఆనేటటు సౌకర్యం కలగజేకాడు. నేను తాపీగా నుంచుని "అయితే తగాదా ఏమిటి?" అన్నాను.

"అబ్బే! తగాదా ఏముందండీ? వడ్లగింజలో బియ్యపుగింజ... నేనూ, మా అప్పామా టూ వుంచండి... అది పరాయి అమ్మ కన్న బిడ్డేగదా, వెళ్లి దాన్నడగండి... మేనరికం యిద్దా మనుకున్నామో లేదో!... లేదన మనండి... మీ సంగతి గొరిగించి..." అని మీసాలాసామీ ఏదో అనబోతుంటే, అర్ధోక్తిలోనే పీలమనిషి "ఆ... యివారే గొరిగిస్తే, రేపిపాటికి మొలుచుకొస్తుంది—" అనేకాడు తేలిగ్గా. మీసాలాయనకి చరుమంది. "అబద్ధాలూ, నుబద్ధాలూ ఆడి, నేను ఊళ్లో నలుగురిదీ పోగేసుకోలేదు." అన్నాడు. పీలమనిషికి అదెక్కడ పొడుచుకుందో ఏమో "ఆ... ఎందరిది పోగేసుకోకపోతే, నీకు, పదకొండు కొండ్రెక్క వొచ్చి పడిందేమిటి?" అన్నాడు.

"అలా పోగేసుకున్నావుకనకనే, ఎక్కడిదిక్కడ ఊడ్చిపెట్టుకుపోయింది" అని దులిపాడు మీసాలాసామీ.

"ఆ... యిల్లలకగానే పండగైందిలేనూ?... నీది మాత్రం నిలిచేదేనేదా? ఆగూ, నాలుగుకాలాలపాటు!" అని అక్కసు తీర్చుకున్నాడు పీలమనిషి...

"తనకి లేదని ఏడిచినందుకు ఒక కన్ను పోయిందట. ఎదటివాడి కున్నదని ఏడ్చినందుకు యింకోకన్ను పోయిందట—" అంటూ అలంకారాల్లోకి దిగాడు మీసాలాసామీ... నా కంఠకోకతప్పలేదు.

"అది కాదయ్యా, అసలుతగాదా విడిచిపెట్టి దీంట్లోకి దిగారేమిటి?" అని నేననేసరికి "అలా గడ్డి పెట్టండి వాడికి" అని యిద్దరూ ఒకేసారి అన్నారు. నేను నవ్వుటం కనిపెట్టి, పీలమనిషి గుక్కతిప్పుకుని "మాట తీయగా మాట ఒస్తుంది బాబూ... మా అన్నయ్య సంసారం యిప్పుడు కొంచెం చితికే వుందనుకోండి... అయితేమటుకు..." అని ఎదో చెప్పబోతుంటే...

"ఆ... ఒకప్పుడు మటుకు యింత వేసేవెయ్యనట్టుం దేమిటి యిప్పుడు చితకటానికి?" అని మీసాలాసామీ సమీధవేకాడు.

"నువ్వూరుకో బావా కాస్తేపు... నేను చెప్పేదాకా!... మీనాన్న కాళ్లా వేళ్లా పడితేనే ఒప్పుకున్నాం తెలుస్తా?... అంటూ నావేపు తిరిగి "అడండీ విషయం... మా అన్నయ్యకొడుక్కి వెళ్లిందొచ్చింది... ఇదిగో యాయనగారి డిగ్గిర యిడైన పిల్లలున్నారు." అన్నాడు పీలమనిషి...

"కాదన్నానా నేనుమటుకు?" అని పొగాకు గుక్కపీల్చాడు మీసాలాసామీ.

పీలమనిషి సాగించాడు కథ: "ఆపై నేమైంది...? నేనూ, మా అన్నయ్య స్వయంగా వెళ్లి 'బావా, బావా, మీ అమ్మయిన మన అబ్బాయి కియ్యి' అని అడిగాం... నోరు చేసుకుని... తప్పేమన్నా వుందా బాబూ?... అని అగాడు.

"అబ్బే! ఎవరంటారయ్యా?... అన్నా నేను.

"కాదన్నానా నేనుమటుకు?" అని మామూలు పదం వేస్తూనేవున్నాడు మీసాలాసామీ...

"మా వాడికేం పిల్ల దొరక్క కాదు... వాళ్లింటి కెళ్లింది... ఎదో అయినసంబంధం. మేనరికం ప్రధాన మంటారూ... ఒక పేగులోంచి ఒచ్చారూ అనే అనుబంధంవల్ల కాదూ 'దేహి!' అని అడగటం?... అసలు ఆపిపిల్లకలవాడు కాదటండీ... 'ఇదిగో నబ్బాయి... నా పిల్లని నువ్వు చేసుకోవాలి' అని అడిగాల్సింది?... అని నా అభిప్రాయంకోసం ఒక్కక్షణం ఆగాడు పీలమనిషి...

"ఏమో! నేనే అడిగేవాడినేమో! ఓపికపట్టలేకపోయారూ?... అంటూ మీసాలాసామీ సమాధానంగా ప్రశ్నించాడు. నా అభిప్రాయం ప్రకటించాల్సిన అవసరం కలగలేదు.

"ఎందుకు లేవయ్యా కబుర్లూ?... లచ్చుకూ, రుక్కుకూ పరాయిసంబంధాలు నెయ్యలేదూ నవ్వు?... వాళ్లుమటుకు యీడుకాదూ పెద్దబ్బాయికి? మళ్లీ నరుసుకి కూడా అక్కడా అక్కడా విచారిస్తున్నట్లు తెలుస్తోందయ్యో..." అన్నాడు పీలమనిషి.

ఇంత నూటిగా దెబ్బతగుతుందని మీసాలాసామీ అనుకోలేదు. కాస్త నీళ్లు నమిలి "ఆ... మా ఘోరమూ శంలా లచ్చుపెళ్ల యిందో లేదో... ఫాల్గుణశుద్ధంలో

మీరు భూమిపై వేళ్ళి చేసేకారయ్యో...మందే విచారించి వుంచుకోకపోతే ఇట్టే చెయ్యగలిగేవారా?" అన్నాడు.

"అఁ!...చెయ్యక, బ్రహ్మచారిగా వుంచుతారనుకున్నావే?...ఆడపిల్లలు దొరక్కపోరు...ఎదో శాస్త్రం చెప్పినట్లు, ఏ బొంత కాగంత..." అని అంటూ దెబ్బతీశాడు పీలమనిషి...చప్పున మీసాలాసామి అందుకుని "మరే! మొగపిల్లలే కరువయ్యారు..." అన్నాడు ఎకసక్కంగా...

"ఎవరి కెవరూ కరువుకాలేదు...కాకపోతే, మేనరికాలూ, అయినసంబంధాలూ కంటి కాసటంలేదు. ఇంతకీ, బాబూ, వెయ్యి చెప్పండి, లక్ష చెప్పండి...రోజు లెలా వున్నాయి?... 'కాసులు గలవాడే రాజు' అని...కులం గోత్రం, తనా మనా ఎవరిక్కావాలి బాబూ? ఎదో నాలుగురాళ్లు కనిపిస్తున్నాయి ఆయనకని....మొదట్లోనే మనవిచేశాగా, మా పెద్దన్నయ్యసంసారం కాస్త చితికిందని...ఈయన గారి కళ్ల కానలేదు. పరాయిసంబంధాలు చేశాడు... అంతే" అని తేల్చేశాడు పీలమనిషి.

"అద్దిగదీ! ఆమాటంటేనే అరికాలివంట నెత్తికొక్కుస్తుంది. నేనేం యివ్వనన్నానా పిల్లని?" అని కళ్లెర్రజేశాడు మీసాలాసామి.

"అనా లేమిటయ్యా వేరే? క్రియకాస్తా చేసి కూర్చున్నావ్!" అన్నాడు పీలమనిషి...సన్నగా.

సంకాలిన చుట్ట కిటికీలోంచి పారేసి, యిందా కటినుంచీ జాగ్రత్తగానే వింటూన్నా, యింకా జాగ్రత్తగా వినాల్సిందన్నట్లుగా, నా జబ్బు పట్టుకుని ఊపుతూ "బాబూ, అంత బాగానే వుందిగాని..., కట్నం ఎంత యిస్తావని నిక్కచ్చిచెయ్యడం ఎందుకండీ నన్ను—ఎవరో పరాయివాణ్ణి అడిగినట్టు?" అని కోరగా చూశాడు మీసాలాయన, పీలమనిషి వంక...

ఆయన తల వంచుకునే... "ఆ ప్రసంగం తెచ్చింది నేను...మాఅన్నయ్య కట్నంమాట ఎక్కడేలేదు...ఎదో మాటవరసకే నేనే..." అని నీళ్లు నమిలాడు...

"నువ్వడిగితే ఒకటి, మీఅన్నయ్య అడిగితే ఒకటినా? రాయబారాని కొచ్చి నిజం చెప్పావా? కట్నంమాట టడిగేసరికి నగలమాట నే నెత్తాను. 'అబ్బాయే నగ' అని వాళ్లంటే 'అమ్మాయే కట్నం' అని నే నన్నాను. 'కట్నం నిక్కచ్చి చేస్తే అమ్మాయి మీకు దక్క' దని నాపక్కనే వున్న మాపింతల్లికొడుకన్నాడు... 'అయితే యిదంతా నా కెందు కొచ్చింది? మీ అక్కయ్యనే పంపుతా'నని మా బావ అన్నాడు. 'సరే'నని నేనన్నా...మళ్లీ అది ఒస్తే ఒట్టు" అని విజయగర్వంతో చూశాడు మీసాలాయన.

"అఁ...లేదనిపించుకుంటానికి రావడం మెండుకని ఆవిడగా రూరుకుంది". అన్నాడు పీలమనిషి.

"అదేమాట? లేదనిపించుకునేదో, వుండని పించుకునేదో?... నేనుమటుకు నాబిడ్డకి పెట్టుకోనుటండీ? నిక్కచ్చిచేస్తే నాకు పట్టింపు ఒచ్చింది కాని?...పోనీ, నేను పెట్టకపోతే, తల్లి వూరుకుంటుందా? అదీ వూరుకుంటేమటుకు, 'అప్పగారల్లో పాటు పెట్ట'మని తన్ని తీసుకోదూ చెల్లెలుమాత్రం?" అంటూ నోరు కట్టేశాడు మీసాలాసామి.

పీలమనిషి వినుగ్గా "ఎందుకొచ్చిన కబుర్లండీ! మేనల్లుడి కివ్వాలనే వుంటే, వెళ్ళి 'ఒసే, అక్కయ్యా... యిలా ముడయ్యాలనుండే' అంటే, మావడినగా రొద్దంటుందండీ?... " అన్నాడు.

"నేనొచ్చి అడగాలేం? అదే ఎందుకు రారాదు!" అని ప్రశ్నించాడు మీసాలాసామి.

"ఆవిడమాత్రం నువ్వు పుట్టినట్లు పుట్టలా? నీ కెంత బెక్కో ఆవిడకీ అంతే!"...అని సమాధానం చేశాడు పీలమనిషి యిద్దర్నీ.

"అఁ...మంచిమాటన్నావు...ఆడకూతురికే అంత యిదయితే, మొగముండాకొడుకుని నా కెంత నిక్కుండచ్చు బాబూ,...న్యాయం చెప్పండి..." అని మీసం మీద చెయ్యేశాడు మీసాలాసామి.

"అవునవును...అలాగే వుంది కాలం..." అన్నానేను.

“ఇంతకీ రాసి పెట్టలేదు...” అన్నారు యిద్దరూ ఒక్కమాటుగానే. ఈవిషయంలో యిద్దరూ ఏ భవించారు.

“ఎవరి కెక్కడ నీళ్లు ప్రాప్తా!” అంటూ, ఎడట బల్ల మీద కూర్చున్న ఒక ప్రాథమిక పనిట సద్దుకుంది.

“ఏమోలెండి...జానకికి కలవరాదూ,.. గీత వుంటే?...” అన్నాడు మీసాలాసామి...

“అయితే యిద్దరూ మేనల్లు డున్నాడన్న మాట!...” అన్నా నేను...

“అ...గోపికేగా? గోచిపెట్టుకోటంకూడా తెలిసి సన్నాసి...పదకొండే క్లుంటాయి...” అని నసి గాడు పీలమనిషి...

“జానకికి మటుకు మొన్న దీపావళి అమావాస్య కేగా నాలుగో ఏడు వెళ్లింది?...” అని మీసాలాసామి అన్నాడు. ఇంతలోనే యింత మార్పు రావటం నా కాశ్చర్యంవేసింది.

“అయితే, యిందాకటినుంచీ చెప్పిం చెప్పటిమా టేమిటి?...” అన్నా...

బిగ్గరగా నవ్వుతూ మీసాలాసామి “అబ్బే! యిప్పటిసంగ తటండీ;...ఎనిమిదే శ్లెళ్ళి తొమ్మిదో ఏడుజొరబడింది. లచ్చా, రుక్మా, నరునూ, సుబ్బూ అయింతర్యత జానకి కడసారి పిల్ల. నలుగురూ కాప రాలు చేస్తున్నారు. పెద్దమ్మాయికి నలుగురుపిల్లలూ,... రెండోదానికి ముగ్గురూ, మూడో అమ్మాయికి ఒకతై... యిప్పుడు...నిరుడే పోయాడు ఓకొడుకు పుట్టి... పండల్లే వుండేవాడు...సుబ్బు యీ ఏడే కాపరాని కల్గింది...” అంటూ మనమల సంగతంతా ఏకరువు పెట్టాడు.

పీలమనిషి తన అన్నగారి నలుగురు కొడుకులికీ ఎక్కడెక్కడ సంబంధా లొచ్చాయో, వాళ్ళ కెంద రెందరు పుట్టారో, చచ్చిపోయిం దెవరో, బతికున్న వా ల్లెందరో తేదీలవారీగా చెప్పాడు.

“నీ కెంతమంది పిల్లల?” అన్నా నేను. పాపం! పీలమనిషి గద్దదస్వరంతో “ఏం లాభం బాబూ! యిప్పు డొక్కడూ లేదు...ఆ గోపినే దగ్గరికి తీసుకున్నా” నన్నాడు. నాకూ కష్టంవేసింది...

“నీకూ అయిన సంబంధమేనా?...” అన్నా మాట తప్పించటానికి.

“మాపెత్తల్లి కూతుర్నే గదండీ...యాయన కిచ్చింది?” అన్నాడు మీసాలాసామి రెండో చుట్ట తయారుచేస్తూ.

“ఏమయితే నేం స్వాయి? ఈ ఎనిమిదేళ్లనుంచీ యిఇంటి కాకి అయింటిమీద వాలలేదు” అని బిక్క మొహంవేశాడు పీలమనిషి.

“చచ్చి, కలుపుతున్నాడు...” అని బావురు మన్నాడు మీసాలాసామి... ఇంతవరకూ అంత కచ్చగానూ, ఆవేశంతోనూ మాట్లాడిన అంతమనిషి యింతలో అంత దుఃఖించడం నాకు ఆశ్చర్యం కలి గించింది.

“పాపం...మీ బావమరిది పోయాడేం? ఒక రోజు ముందో వెనకో, ఎవరికీ తప్పదులెండి” అన్నా ఓదార్చటానికి...

“మరే!...పెద్దదినాని కెడుతున్నాం బాబూ... యాయనా దాగ్లో ఒంగోలులో కలిశాడు...మా అప్ప మొహం ఎలా చూడనా అని ఏడుస్తున్నా...సీతాంబ వారల్లే యింత కుంకంబొట్టు పెట్టుకుని...ఎంత ప్రేమను కున్నారు దానికి నేనంటే?...మా బావమటుకు? ఒక్క కోసిచ్చేవాడు కాదండీ నాకు?...ఇంతకూ...” అని మళ్ళీ బావురుమన్నాడు. వాళ్ళ ప్రకృతులు నా కేమీ అర్థంకాలేదు. చదువుకున్న మనుష్యుల్లో యింత సర శత వుంటుందా అని సందేహిస్తూ కిటికీలోంచి చూసే సరికి నెల్లూ రొచ్చింది. గబగబా రైలు దిగి “జానకిని మటుకు గోపి కిచ్చి చెయ్యం”డన్నా. “చిత్తం... చిత్తం” అన్నారు యిద్దరూను కళ్ళనీళ్ళు తుడుచు కుంటూ.

దీపాల కాంతిని తోసుకుని చీకట్లకీ చేరిం తర్వాతి, కన్నీటి చారికలు గల మీసాలాసామి మొహం ఎదురుగా ఒచ్చి, “ప్రేమలోగాని, కోపంలో గాని నీ కెప్పుడన్నా యింత తీవ్రానుభూతి కలిగిందీ?” అని ప్రశ్నించింది. ఓటమిని అంగీకరించిన నా హృద యాన్ని ఎడంచేత్తో గట్టిగా పట్టుకుని రిక్షా ఎక్కా.

నే నెరిగిన గాంధీమహాత్ముడు

= శ్రీ కొండ వెంకటప్పయ్య =

మహాత్ముడు మహాత్మా బిరుదమును పొందక పూర్వమే నేను వారిని దర్శించుటయు, వారు మహాభారములగు కార్యక్రమములను జేపట్టిన పిమ్మట కొన్ని సమయములందు సన్నిహితుడుగ ప్రవర్తించు భాగ్యమును నా కబ్బినందుకు నే నెంతయు గర్వించు చున్నాను. ఒకప్పుడు వారు కాంగ్రెసు మహాసభా సమావేశమందు దక్షిణాఫ్రికాలోని భారతీయులు పడుచున్న కడగండ్లనుగూర్చి నివేదికను చదివి వినిపించు చుండగా వారిని నేను దర్శించితిని. వారి స్వరూపమును చూచుట కదియే ప్రథమము. ఆనాడు వారు ఆంగ్లేయులవలెనే దుస్తులను ధరించియుండిరి. కాని వర్ణింపరాని కష్టములకును, అవమానములకును పాత్రులై నిస్సహాయులైన జనుల నుద్ధరించవలె నను దీక్షాపరత్వము అప్పటికే వారి ముఖవిలాసమందు విస్పష్టముగ గాన్పించు మండెను.

అహింసామార్గము నవలంబించి, సత్యాగ్రహమును బూని దక్షిణాఫ్రికాలో బోయరుల ప్రభుత్వముతో పోరుసత్పి, అచ్చటి భారతీయుల బాధలను తొలగించుటకు తగిన ఏర్పాటులను గావించి, మాతృభూమియగు భారతదేశమునకు చనుదెంచి, ఇచ్చటి పరిస్థితులను పరిశోధించుటకు దేశమునందు సంచారము సల్పుచుండెను. ౧౯౧౪ సం. నెల్లూరునందు సమావేశమైన మద్రాసురాష్ట్ర కాంగ్రెసు మహాసభ నిమిత్తము వారు విచ్చేసినప్పుడు కొందరు మిత్రులతో కూడ వారి దర్శనార్థము వారి బసకు పోయియుంటిమి. అప్పటికి వారి స్వరూపమున గొప్పమార్పులు పొడనూపినవి. అతిపేదయగు నొక సాధారణ మానవునివలె నొక

చిన్నగుడ్డను మొలచుట్టు చుట్టుకొని సన్నదియగు నొక చిన్న చేతికట్టను చేతబట్టుకొని, ఉదయమున వ్యాయామము నిమిత్తము పురమువెలుపల పరిభ్రమణ గావించి వారు మరలివచ్చునప్పటికి మేమును వారి బసకు చేరితిమి. మేమందరము కూర్చొనుటకు బల్లలుగాని, కుర్చీలుగాని, చాపలుగాని లేకపోవుటచేత, తల్లియగు భూదేవి ఆసనములు కల్పించినదని నుడువుచు, తాను నేలమీద కూర్చొని మమ్ముల నందరిని గూర్చొనుడని వాక్రుచ్చెను. ఇట్లు వారియందు మూర్తిభవించిన నిరాడంబరత్వము మాకొక క్రొత్త యనుభవమును చేకూర్చెను. అంతట, అప్పుడప్పుడే సాగించబడుచున్న ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణోద్యమమునుగూర్చి నేను వారితో ముచ్చటించితిని. వారు మద్రాసులో నెవరో చెప్పిన మాటనుబట్టి కాబోలును "మీ ఆందోళన అరవలయెడ మీకు గల ద్వేషమునుబట్టి సాగించుచున్నట్లు వినుచున్నా"నని పలికిరి. అది సరి గాదనియు, ఆంధ్రులకు ప్రత్యేకభాషయు, ప్రత్యేకసారస్వతసాహిత్యములును, ప్రత్యేకమును ప్రగల్భమును నగు చారిత్రమును కలవనియు, ప్రత్యేక ఆశయములు, ఆచారములు కలవనియు, కాని మాకు పలుకుబడి లేక మేము ఆంధ్రుల మను విషయమే ఇతరులకు తెలియక, దుస్థితిలో నున్న కారణమున ఆత్మోద్ధరణకై ఆంధ్ర రాష్ట్రమును గోరుచున్నాముగాని, మరెవ్వరిమీదను ద్వేషభావముతో కాదని వారితో గట్టిగ మనవి చేసితిని.

మాంటేగూచలమ్మిఫర్దుల పేర పేర్కొనబడు రాజకీయ సంస్కరణలనుగూర్చి ఢిల్లీలో మాంటేగూచలమ్మిఫర్దులకు ఒక నివేదిక నందజేయుటకు నేర్పడిన అఖిలభారత ప్రతినిధివర్గములో నే నొక ప్రతినిధిగ నియమింపబడుటచేత అచ్చటికి వెళ్లియుంటిని. ఆ ప్రతి

* అలిండియా రేడియో-మద్రాసు కేంద్రమువారి ఆనుమతితో.